

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jedem mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jedem mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Narodna posest.

Zopet se nam je nekoliko muditi pri glasilu koaliranih baronov in njih ponižnih prilepkih, pri tistem bornem lističu, kateri skoro nihče ne čita in v katerem se zrcali vsa duševna revščina naših Nemcev in nemškutarjev, pri tisti „Südösterreichische Post“, ki je postala tudi organ našega „narodnega“ deželnega odbora, kakor po pravici sklepamo iz zadnje številke.

Temu listu nikakor ne ugaaja, da opozarjamo občinstvo pri vsaki priliki, kako sistematično krši koalicijska vlada svoj lastni program, kako dosledno pozablja dane obljube, zlasti slovesno izjavo, da ne bo kršila sedanjega posestnega stanja posamičnih narodnostij.

Da to naše postopanje nikakor ne ugaaja tistim, ki bi radi v kalni vodi ribarili, je povsem umevno. Saj govoré številna fakta, katera smo navedli in ki ilustrirajo vladno postopanje, dosti glasno in skoro ga že ni na Slovenskem človeka, ki bi ne bil prepričan, da nam je koalicijska vlada skrajno neprijazna.

Ustanovljena Kranjska gimnazija ni nikak protidokaz. S to gimnazijo in z obljubo glede Celjske gimnazije je vlada rešila grofu Hobenwartu in sami

sebi življenje, vse drugo pa, kar je ukrenila od kar je na krmilu, kaže samo, da nam hoče vzeti vse to, kar smo si iz težka priborili za časa grofa Taaffeja.

Rečeni listič nam očita, da zahtevamo od vlade vsakovrstnih koncesij in uslug, da postopamo ne kakor opozicijska stranka, ampak kakor da smo člani koalicijske, ki imajo pravico zahtevati, da se vlada na njih želje in tirjatve ozira. Zlasti pravi, da v tem oziru naglašamo „narodno posest“ in zahtevamo, naj jo vlada spoštuje.

Člankar „Südösterreichische Post“ se je s to trditvijo zelo urezal. Mi nismo od vlade nikdar ničesar drugega zahtevali, kakor da vestno in pravično izvršuje veljavne zakone in se drži svojih obljub. To pravico pa ima tudi vsaka opozicijska stranka, dokler plačuje davek v denarju in v krvi. Če smo imeli uzrokov tožiti, je to le žalostno za vlado. Sicer pa naše zahtevanje, naj se spoštuje narodna posest, ni bilo nikdar naslovljeno naravnost na vlado, ampak le na tiste slovenske državne poslance, ki so člani koalicijske, ki imajo torej pravico zahtevati, „da se jemlje ozir na njih želje in tirjatve“, kakor pravi „Südösterreichische Post“ in ki so napram svojim volilcem prevzeli garancijo, da sedanja koalicijska vlada ne bo kršila narodne posesti.

Od teh poslancev smo zahtevali, naj spolnjujejo svečano svoje obljube, nanje je padla odgovornost za vse naše pritožbe, kajti od vlade nismo nič dobrega pričakovali od dneva njenega rojstva.

Hvaležni pa moramo biti „Südösterreichische Post“, da nam je v svoji gorostasni najivnosti razkrila jedro koalicijske. List pravi, da se načelo, ohraniti narodno posest, nanaša samona zavode in uredbe, na sedanjestanje jezikovnega vprašanja in to urejajoče zakone in naredbe, nikakor pa ne tudi na personalije.

To je nekaj povsem novega, česar doslej nismo vedeli, kar pa nam pojasnjuje vladno postopanje v pre mnogih slučajih. Nemci štejejo sicer tudi posamične državne službe k narodni posesti in vlada postopa glede Nemcev tudi v tem zmislu, za Slovence pa se je tu naredila izjema.

Vlada torej ne krši načela o ohranjenju narodne posesti, če izpodrine z vseh količaj važnih mest Slovence in je nadomesti z Nemci, to jej koalicijski program izrecno dovoljuje.

Zdaj nam je vse jasno! Zdaj umejemo, zakaj so se preterirali slovenski sodniki, ko so se imenovali deželnosodni svetniki, kako je prišel k Ljubljanskemu finančnemu ravnateljstvu slovenskega jezika nezmožen finančni svetnik, ter je preskočil dva starejša uradnika, ki imata neizbrisni madež, da sta Slovence, zdaj vemo, zakaj pravosodni minister nikakor neče imenovati slovenskega deželnosodnega svetnika za Celovec, kako je mogoča kandidatura prof. Linhardta za mesto deželnega šolskega nadzornika na Štajerskem, kako je prišel v Maribor slovensčine nezmožen notar itd. itd.

Za to pojasnilo smo „Südösterreichische Post“ iskreno hvaležni. Razgnani so zadnji dvomi o namerab koalicijske in povedano je, da se bodo odslej na vsa boljša, na vsa količaj važnejša mesta imenovali Nemci, Slovenci pa se odrivali. Tako bo vse pripravljeno in če se posreči skovati poljsko-levičarsko zvezo, bo vlada kar hkrati lahko uničila vse to, kar imamo in kar nam vsled našega pritiska mora še ustanoviti.

To je krasna perspektiva, za katero se imamo zahvaliti slovenskim koalirancem.

K volitvi v veleposestvu na Goriškem.

Iz Gorice, 26. avgusta. [Izv. dop.]

„Slov. Narod“ je poročal o volilnem shodu veleposestnikov 16 t. m., pri katerem so se volilci združili za kandidato g. Antona Klančiča, župana in veleposestnika v Podgori. To kandidato je sprejel tudi občni zbor političnega društva „Sloga“. „Narod“ je dalje poročal, da so nekateri nemirni življi prišli po volilnem shodu na dan s kandidato g. Jakončiča, likvidatorja pri zastavljalnici. Ali g. Jakončič je izjavil v pismu do „Sločinaga“ uredništva, da ne kandiduje; še več, priporočal je, naj veleposestniki združijo svoje glasove za g. Klančiča.

Ali še ni miru! V Obizzijevi tiskarni je izšla včeraj okrožnica, ki opozarja veleposestnike na

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Ouida.)

V.

(Dalje)

Mila, oblečena à la directoir in imejoča fantastičen klobuk, na katerem se je zibala rajska ptica, je sela s svojim Mauriceom v kočijo, katero jej je bila Hilda za ta dan posodila. Voziti se na deželo, to je največja neumnost in najdolgočasnejša stvar na svetu, je mislila navadno. Če je bila na deželi, ni šla do pete ure popoldne iz svoje sobe. Ako se je radi svojega zdravja mudila v Vichyju ali St. Mauriceu ali kjerkoli drugod, je kartala celo noč, in če je že morala iti iz sobe, je kritikovala obnošene obleke novodošlih žen.

Gore so silno grde, ter jih je treba vse prevrtati in napraviti tunele. Gozd še ni tako pust, ker daje priložnost, obleči dražestni lovski kostum à la Louis XV., še prijetnejše je morje, ker je kopalni kostum pikanten in je v kopališčih mnogo zabave. Ali iti na deželo — to je zabava samo za bedake. Dasi je ona sama zasnovala in uprizorila

ta izlet, je moral ubogi Maurice vender ves čas vožnje slušati ta njena ugibanja.

Lady Hilda, ki je imela preveč ukusa, da stopi iz hiše tako pretirano oblečena kakor grofica Mila, se je vozila s kneginjo Olgo, St. Louisom in Maremmo. Nji ni bil uraz neugoden, ali neko nejasno čustvo jo je preobladalo, ko je zagledala Pallestrino z njenimi stolpiči, in male vasice, ki so bile razvrščene okolu ville kraj temnega pinijevega gozda.

— Škoda, da je Pavlo tako siromašen, reče Maremma ogledujo stari dvorec na bregu.

— Svoje siromaštvo prenaša z izredno gracijo, se oglasi kneginja Olga.

— Zaslužil bi, da obogati, omeni St. Louis.

Lady Hilda ni na te pripomnje ničesar odgovorila.

Pallestrina je ležala kake tri milje od mesta, mej gorami na jugozapadu. Podobna je bila na pol trdnjavi, na pol villi. V starih časih so bili njeni lastniki gospodarji vse okolice. V drugi polovici petnajstega veka je neki znameniti kardinal iz rodovine della Rocca premenil villo v krasen dvorec, ki ni zaostajal niti za najsijajnejšimi dvorci toskanske gospode. Pozneje se je rodovina sprla z vladajočo stranko v deželi in mnogo trpela od bojev in konfiskacij, dokler niso naposled francoske čete Napo-

leona I. oplenile Pallestrino. Dasi poškodovana, je Pallestrina ohranila neko veličajno krasoto in, kar je moči o malokaterem dvorcu reči, divnolepi kostanji, brasti in pinije so se ohranile nepoškodovane. Vrt je bil nekoliko zapuščen, pa še vedno lep. V marmornih basenih so pluskali vodometi in škropile dolge vrbine veje, kakor nekdanj, v dobi znamenitega kardinala in njegovih gostov.

Della Rocca je goste pozdravil v južni loggiji, prekrasni galeriji z dragocenimi Bramantovimi freskami. Težko, da bi kak kralj zamogel svoje goste bolj ljubezuivo in bolj dostojno vzprejeti, kakor je svoje goste vzprejel ta ubožani plemenitaš —, je mislila lady Hilda. Vsaka njegova kretnja je krasna. Kakor vse žene, je tudi ona dovršeno lepo obnašanje dosti bolj čislala, kakor najduhovitejši pogovor in najčistejšo moralnost.

Z njim je bil samo jeden prijatelj, neki umirovljeni minister, ki se je naveličal velikega sveta in v samotni gojil rože in jagode. Della Rocca je doslece pogostil s priprostim zajutrekom. Jedlo se je v nekdanji palači. Na zidovih so visela stara beneška zrcala, na mizah so bile stare urbinske skledice za sol, kakeršne je umel izdelovati sam slavni Cellini in šopki raznih cvetk v starih modrih savojskih vazah. Z grozdom iz minole jeseni se je zaključil

Jakončičevo pismo v „Soči“, češ, naj jih to nikakor ne moti, ker s tem še ni rečeno, da bi g. Jakončič ne vzprejel izvolitve. Dalje pravi okrožnica, da se veleposestniki ne smejo pustiti za vrvice voditi od političnega društva „Sloga“. Jako modro! Oglejmo si to politično modrost in njene še bolj modre očete.

Okrožnica nosi podpis: „Več brislih veleposestnikov.“ Torej ne vsi, niti ne večina, ampak le več veleposestnikov iz jednega kota naše dežele! In teh neznanih „več“ hoče usiliti poslanca celi deželi! Zakaj se ti junaki vsaj ne podpišejo, da bi jih poznali? Evo, zakaj ne: zato, ker jih niti „več“ ni! Še veliko več veleposestnikov nego za g. Jakončiča v Brdih je bilo pred volilnim shodom za g. Konjedica v Plaveh; prišli so celo k volilnemu shodu in tam predlagali njegovo kandidaturo, a po volilnem shodu so složni za gosp. Klančiča.

Kdo pa so ti „veleposestniki“? Evo jih! Načelnik jim je č. g. Andrej Žnidarčič, vikarij v Gradnem, ki pa ni vele-, ampak brez-posestnik. On pisari v časopise za g. Jakončiča, on je spisal tudi omenjeno okrožnico in jo dal v tisek. — Ta gospod je imel še povsod smolo, karkoli je začel. Zakaj? Zato, ker je švig-švagovec, danes za to, jutri ravno uarobe! Zadnji čas je popolnoma obrnil zastavo, ker dosedanja stranka ni ugodila njegovim švig-švagovskim kapricam. Bil je odločen nasprotnik Tonkljanskih pristašev v Brdih in stal je na čelu stranki, ki se je borila pri občinskih volitvah proti njim. Tudi pri zadnjih volitvah spomladi je bil tako začel, ali končal je drugače, namreč tikoma pred volitvami je mož obrnil in deloval za Tonkljeve pristaše. Seveda so ga pustili vsi sobojevniki na cedilu, ker so hoteli ostati dosledni in značajni možje. Žnidarčič je pogorel pri volitvah popolnoma. Potem je hotel v „Soči“ šele pisariti proti značajnim briskim volilcem; ali ker mu je ta zaprla vrata za tak nečeden posel, obrnil se je k Obizzijevi „Neslogi“, ki mu je seveda radostno odprla svoje predele, kjer je pral svoje „švig-švagovstvo“. — Mož je načelnik lokalnemu polit. društvu „Slov. jez“, a je pri društvenikih povsem propadel, da čakajo le občnega zbora, da ga odselovijo. Zato se tudi ni upal nastopiti v imenu „Slov. jez“, ampak kot „več veleposestnikov“. — Njegova jeza ima pa še drugo korenino! Mož sam bi bil rad kandidoval namesto župnika Grče. Ali ker bi niti v Brdih ne dobil ne jednega glasu, kako naj jih dobi drugod? Njegova zavest o veliki svoji poslanski sposobnosti je žaljena, zato pa ruje zdaj proti tistim, ki imajo poleg sposobnosti tudi trden značaj, za kar jim ljudstvo tudi zaupa.

Drugi tak „veleposestnik“ brez veleposestva je znani tiskar in slovenski urednik Obizzi, ki je imel še lani dva svoja sinova na gimnaziji kot Laha upisana. Kdo ne pozna tega slovenskega „radikalca“, ki se je prelevil iz zagrizenega Laha in bivšega zastavonoše laške „Ginnastiche“? — Opombe je morda vredno, da njegov brat — trd Lah — je denarničar pri zastavljavnici in hranilnici, kjer imajo Obizzija na vrvi pripravezanega. —

Tretji tak veleposestnik — ki jedini je pa vsaj volilec — je g. J. Simčič, pisar pri isti priprosti zajutrek. Dasi je bil jako jednostaven, bili so vendar vsi zadovoljni in veseli.

Gostje so potem ogledali ves dvor. Skozi velika starinska okna so gledali na ravnino in na gore, z druge strani pa na visoke mestne zvonike. Sijaj in krasota dvorca je bila res že minola, ali ostalo je tudi še marsikaj in se svetilo v solnci, ki je prediralo v sobe z obledelimi freskami, katere so bili slikali Spinelli, Franci in veliki Frate; imena drugih umetnikov so bila pozabljena ali o vsakem se je, sodeč po njegovem delu, moglo reči, da mu je bila umetnost svetinja, vera. Čas je bil vse malo izlital, potemnel, ali vse je bilo harmonično, velečastno in mirno.

— Ne želite si bogastva, reče lady Hilda, ko jej je della Ricca zopet nekaj o tem omenil. Da ste bogati, vi bi to vse hoteli restavrirati, olepšati. On se žalostno nasmeje.

— Sedaj morem te stvari varovati samo dežja in zlobnih rok. Siromaštvo je poetično samo za tistega, ki je ne pozna. Oglejte se, bojim se, da ne najdete trdnega stola.

Lady Hilda pogleda res veliki naslonjač, na katerem je sedela. Bil je bogato in lepo rezljan ali sedalo je bilo odrgnjeno.

(Dalje prih.)

zastavljajanci in tako rekoč sluga likvidatorja g. Jakončiča. — Ta trojica je torej začela kljubovati volilnemu shodu veleposestnikov in občnemu zboru društva „Sloga“. Takega škandala še nismo doživeli na Goriškem! Taka predrznost presega pač že vse meje! Ako ti ljudje prihajajo na dan s kandidaturo, katere ni nihče omenjal ne pri volilnem shodu veleposestnikov, ne pri zboru „Sloge“, s koliko večjo pravico bi lahko proglasili gorenji Brici in Kanalci g. Konjedica kot kandidata, Podčavenci g. Faganela, tretji zopet g. Coliča, četrti zopet prof. B. itd.? Kaj bi nastalo iz tega? Smejal bi se nam ves svet! — Zato so se pa vsi veleposestniki pri shodu združili za g. Klančiča in ostali tudi pri svojem sklepu, kakor pravi možje; omenjeni sokandidatje sami delujejo za g. Klančiča. — Le gori omenjena trojica ruje proti in skuša delati razpor, — a se ji ne posreči!

Gospod Žnidarčič je postal nakrat velik modrijan, da nasprotuje celo svojim dosedanjim nazorom. V okrožnici je zapisal, da se veleposestniki ne smejo dati na vrvice voditi od političnega društva „Sloga“. Tu seveda ne gre za vodstvo „na vrvi“, ali vsakdo mora vendar političnemu društvu svoje stranke priznati politično vodstvo! Čemu pa so politična društva, ako ne za vodstvo? Čemu je g. Žnidarčič ustanovil „Slov. jez“, ako ne za to, da Brice združuje in vodi? (zdaj seveda ne več odkar se je g. Žnidarčič ločil od vseh značajnih Bricev, a ni še bila volitev novega odbora!) — In glejte, kako obzirno je postopalo društvo „Sloga“, ki šteje nad 500 veljavnih udov po celi deželi! Sklican je bil poprej volilni shod veleposestnikov, ki so se zjedini za jednega kandidata, a tega je vzprejel in proglasil tudi občni zbor „Sloge“. A vendar — modruje značajni politik Žnidarčič — naj veleposestnikom ne bo veljavna taka beseda, pač pa zahrbtno spletkarstvo „več brislih veleposestnikov“, za katere nihče niti ne ve in tudi vedeti ne more, ker — jih ni. Trojica Žnidarčič-Obizzi-Simčič, ki se skriva za tistimi „več brislih veleposestnikov“ naj bo volilec torej več nego volilni shod veleposestnikov in več nego občni zbor našega političnega društva „Sloga“! Taka domišljavost je vredna, da si jo slovenski svet zapomni, ker nam je dokaz, kako daleč more preslepiti nekatere ljudi zaljubljenost v same sebe.

Mi smo preverjeni, da veleposestniki storijo svojo dolžnost nasproti takim spletkam in da bodo volili značajnega moža, odličnega rodoljuba v naši Podgori — g. Antona Klančiča.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. avgusta.

Celjsko vprašanje.

„Vaterlandova“ vest, da so se ministri Madeyski, Chlumetzky, Stürgkh in Foregger v Ausseeju dogovorili glede Celjskega vprašanja v tem zmislu, da se ustanovi samostojna slovenska nižja gimnazija v Celji, Nemcem pa za to da primerna kompenzacija, se ni z nobene strani prerekla in je torej resnična. To konstatujejo celo nemški listi, kdor bi pa mislil, da so s to rešitvijo za koalicijsko koeljičnega vprašanja zadovoljni, bi se zelo motil. „Deutsche Zeitung“ piše: Za slovensko gimnazijo v Celji je ni primerne kompenzacije. To pokaže izid državnozbornske volitve na gorenjem Štajerskem. Ta izid bo potrdil, da mi nečemo nikake koncesije, nikake kompenzacije, da hočemo ohraniti, kar je našega. — Kaj so slovenski dijaki nemška posest? Tudi tisti škandalozni nemški listič, ki izhaja v Celji, tuli in se dere kakor blazen, prav kakor da je pozabil da ga krmi dr. Foregger, ki je bil prisoten pri sklepanju v Ausseeju.

Državnozbornske volitve na Koroškem.

Volitve volilnih mož v okraju Sv. Mohor-Špital so končane. Izvoljenih je 74 konservativnih (slovenskih in nemških) in 76 naprednih (liberalnih in nacionalnih) volilnih mož. Nemško-nacionalni kandidat Winkler bi mogel torej zmagati, da glasujejo vsi napredni volilni možje zanj. Nemci pa se boje, da se to ne zgodi, ker je poleg Winklerja oglašil še neki Knotz svojo kandidaturo in ta Knotz ima mej volilnimi možmi mnogo prijateljev. Če se torej nacionalci glede kandidature ne morejo zjediniti in če pridejo vsi konservativci na volišče, bi mogel vendar zmagati konservativni kandidat Peitler. — Tudi v okraju Št. Vid-Wolfsberg je mej volilci nastal razpor. Oficijelen kandidat je sicer samo jeden, posestnik Tschernigg v Altendorfu, ali mnogi volilni možje hočejo na vsak način voliti okr. sodnika Eiseleja. Ako bi bili nemški konservativci imeli količikaj privržencev bi tudi v tem okraju lahko postavili svo-

jega kandidata, ker pa so to pot zamudili priliko, ostane ta mandat v nacionalnih rokah.

Združenje vseh nemških strank.

„Münchener Allg. Zeitung“ je v daljši vrsti člankov dokazovala, da ni bila še nikdar tako ugodna prilika za ustvarjenje jezikovnega zakona, določujočega nemščino kot državni jezik, kakor sedaj. Pozvala je zategadelj nemške nacionalce in nemške konservativce, naj se zedinijo v to, da s takim zakonom zavarujejo prevlado nemškega elementa. „Vaterland“ se je odločno izrekel zoper ta nasvet. Povdarja, da njegovi somišljeniki niso v koalicijsko vstopili kot klerikalni nemški nacionalci, ampak kot velika konservativna stranka. Ako bi se rečeni nasvet izvršil, bi se narodna nasprotstva v Avstriji še povečala. Narodnostno vprašanje se more v Avstriji le rešiti, če se prizadeti faktorji mej seboj zedinijo. Da se tako približanje narodnostij za časa koalicijske ni zgodilo, to svedoči postopanje nemških nacionalcev in levičarjev proti Slovincem.

Vnanje države.

Srbska beda.

Zadnje dni se razširjajo iz Srbije najrazličnejše vesti, ki ne samo da karakterizujejo razširjevalce, nego tudi svedočijo, da srbski narod še vedno ni došel na dno prepada, kamor ga je pahnil kralj Milan. Po teh vesteh, katere smo beležili brez opomenj, si ni mogoče narediti jasne slike o razmerah v Srbiji, ker je njih očitni namen, zmešati in zapeljati javno mnenje v Srbiji in zunaj Srbije. Ta kaotična poročila naj obujajo krivo mnenje, da je v Srbiji največji nered, tak kaos, da se sam po sebi, normalnim putem, nikakor ne da urediti in razplesti, da je torej treba, da se loti dela močna roka. In ker je dandanes Srbija dežela, kjer je vse mogoče, se tudi označenemu cinizmu vladnih krogov ni čuditi. Ako je bil mogoč Milanov nezakoniti povratek v Srbijo, ako je bila mogoča odprava ustave, ako je bilo mogoče, da se je samovoljno zopet prilastil pravice, pristojne članu kraljevske rodovine, pravice, katere je bil za gotov denar prodal, zakaj bi ne bilo mogoče, da se kralj Aleksander odpove kroni in jo dene na glavo svojem očetu Milanu, čegar volji se itak brez ugovora pokorava. To bi še ne bilo najhujše tega, kar se Srbiji pripravlja. Milan je že sedaj faktični vladar Srbije in bilo bi samo prav, da se mu kralj Saša umakne s prestola. Saša bi s tem odgovornost za vse, kar se godi, odvrnil od sebe in zvalil na Milana in ne bilo bi se mu bati sodbe, katero o njem izreče zgodovina, če narod sam ne bo mogel svoje sedanje sodbe o famoznih Obrenovićih izvršiti. Kaj naj človek misli, čitaje, da se Milan dogovarja s Pasićem, in mu obeta obnovev komaj odpravljene ustave iz l. 1888., na kateri bi se le nekaj malega premenilo tako, da se „utesne pravice narodove in razširi moč kraljeva“? Ali ne izzivlja to najostrejšega sarkazma? Kaj naj se reče o tem, da pride morda stari Ristić zopet na krmilo, to pot z naslovom državnega kancelarja? Take vesti sramoté ves srbski narod in vse Srbe, ki imajo še kaka čutila za narod in domovino. O ministerskih krizah že ni več vredno govoriti. Gospodje, ki imajo sedaj v Srbiji naslov „minister“ so take ničle, da njih imen ni vredno si zapomniti. Dokler je Milan gospodar Srbije, je povsem irrelevantno, kako se imenujejo ministri. Glavna stvar je, da še vedno vladajo razmere, katere so nastale po nezakonitem prevratu, da je v Srbiji suspendovana ustava in pravica, da je tam v največji nevarnosti osobna svoboda in varnost imetja, da rase gospodarska beda in da se šopiri policijsko-bureaukratično nasilstvo. Kar se zdaj godi v Srbiji, je nečuvstvo. Take reči se dogajajo kvečjemu še v Maroku in v Zanzibaru. Tako je bil urednik opozicijskega „Odjeka“, Apostol Didučić obsojen na štiri mesece v ječo in sicer radi žaljenja Milana. Dotično razžaljenje je bilo storjeno s člankom in sicer v dobi, ko je še veljaven zakon, da se Milan ne sme vrniti na Srbsko. Vse sodne instance so Didučića najprej oprostile, a Milan je dal nesrečnika novič postaviti pred sodnike, njegove pristaše, in ti so toženca obsodili. Drug primer. Uradnik pri tabačnem monoplu, Svetozar Janošević, je bil poneveril 4000 dinarjev. Ko se je stvar izvedela, je dal ostavko in nič se mu ni zgodilo. Z dnem 1. septembra pa nastopi zopet prejšnje svoje mesto. Protektor njegov je finančni minister Vukašin Petrović, sin krščenega žida Schauengla. Janošević ni zločina tajil in vendar ni bil kaznovan. — Milan je hudobni duh srbskega naroda. Vsak njegov čin svedoči, da mu je namen, uničiti srbski narod in to mu je toliko lažje mogoče, ker mu konvencija z Avstrijo zagotavlja prestol.

Bolgarska.

„Neue Fr. Presse“ je v soboto priobčila veleoficijozno izjavo bolgarske vlade. V tej izjavi se čita: Cankova oblastno postopanje in pretenja njegova zoper konservativce in liberalce, krvave rabuke pri zadnjih volitvah, prouzročene po rusofilski stranki in končno, prepričanje, da je car načeloma nasprotnik porazumljenju s Koburžanom, vse to je prouzročilo obrat notranje politike. Odločilni krogi so se uverili, da je približevanje k rusofilom sicer jako nevarno, da pa ni pričakovati nikakih ugodnih nasledkov. Največja škoda bi nastala, ako bi se narodna (sedanja vladna) stranka razdvojila, zakaj to

bi prouzročilo ministerako krizo, vsled katere bi prišli rusofili na vlado. Da se zagotovi najbližja prihodnost, posvetovali so se voditelji vladne stranke z vladajočimi krogi in sklenili: Dosedanje podpiranje prijateljev Rusije je popolnoma ustaviti, razpošiljanje orožja je strogo nadzorovati in nobeno mesto ni oddati človeku, ki ni že prej dokazal svojo zanesljivost. Ako prijatelji Rusije ne bodo več mogli nezakonitim putem ojačevati svoje stranke, se ne bo več bati za izid prihodnjih volitev v narodno sobranje. Rusofilske večine skoro ni pričakovati, pač pa večino prijateljev sedanjega ministerstva. Če bode imela vlada večino v sobranji, se sobranje ne bo bavilo z vprašanjem o priznanji Koburžana, češ to je privatna zadeva Koburžanova, ki je za narod že davno rešena. Sobranje se ne bo bavilo z nasveti, ki bi se v tem oziru predlagali, niti bo samo stavilo kake predloge. Liberalci in konservativci bodo tudi v bodoče skupno postopali in če bi bile v ministerstvu potrebne kake premembe, bi se novi možje vzeli iz liberalne stranke.

Domače stvari.

— (Odkritje Cigaletovega spomenika) v Črnem vrhu in spominske plošče v Lomeh vršilo se je včeraj na slovesen in vsestranski ljub način, kakor čujemo od udeležnikov, ki so polni hvale za spominski deli, za celo prireditev slavnosti, za sodelujoče osebe in za ljudstvo v tem gorskem kraju. Natančnejši popis objavimo še.

— (Boj za slovensko šolo v Trstu.) Kot poseben iztis v knjižici izide te dni rekurs, ki ga je sestavil g. dr. Gregorin v Trstu proti odloku namestništva o znanih prošnjah Tržaških rodoljubov za slovenske šole. G. dr. Gregorin je ogromno delo — katero je prijavljala „Edinost“ v poslednjih številkah — sestavil popolnoma brezplačno in je vrli rodoljub celo sam poplačal vse stroške za koleke. Čisti dohodek iz skupila te knjižice je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Naj torej slovenski rodoljubi segajo prav marljivo po njej.

— (Umrli) je na Sv. Gori pri Gorici obče priljubljeni ondetni župnik vzgledni duhovnik in vrli rodoljub g. Lovro Rutar, stric našega profesorja Simona Rutarja. Bodi mu lahka zemlja in časten spomin!

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: Gospa Marija Eberl (po g. knjigovezu Turku) 3 krone, nabrane v gostilni „Pri združenji“ v Šiški. — G. Josip Dovič, vodja zgradbe električne železnice v Lvovu, 10 kron 20 vin. — Mali Albin Pogačnik (v spremstvu belobradega moža) drugo nabiro 4 krone. Skupaj 17 kron 20 vin. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani sta poslala uredništvu našega lista: G. Josip Dovič, vodja zgradbe električne železnice v Lvovu 10 kron 20 vin. — G. Jan Jirik, c. kr. kontrolor glavne poštne blagajnice na Dunaji, častni pevovodja akad. društva „Slovenije“, zdaj v Cerkljah na Gorenjskem, 2 kroni 20 vin. od dobljene stave na kegličici. Skupaj 12 kron 40 vin. — Živela rodoljubna darovalca in nju nasledniki!

— (Blagoslovljenje nove bolnice za duhovne) v Ljubljani se je vršilo v soboto zjutraj z običajnim ceremonijelom. Novo poslopje, katero so zgradile milosrčne sestre, je blagoslovil prevz. knezoškof dr. Missia sam. Navzoči so bili odposlanstvo kranjske hranilnice pod vodstvom predsednika g. J. Luckmana in zastopniki trgovskega bolniškega in penzijskega društva.

— (Komarjeva nedelja) je privabila včeraj, kakor običajno, veliko množico mestnega občinstva v prijazno Šiško. V vseh gostilnah je bilo izredno živahno gibanje. Dan je bil prav krasen in lepi topli poletni večer je dopuščal bivati do pozne ure po vrtovih.

— (Fotografije Postojinske slavnosti.) G. Šeber v Postojini je izdelal tri fotografije Postojinske slavnosti, ki bodo gotovo prijeten spomin vsakemu udeležniku. V Ljubljani se vidijo fotografije v trafiki g. Češarka (Šelenburgove ulice), ki vzprejema tudi naročila. Večja fotografija velja 80 novč., manjši dve pa po 40 novč. jedna.

— (Cirkus Henry) pride v soboto dné 1. septembra iz Gradca v Ljubljano, da priredi v vsečeno upravljenem cirkusu ob ubodu v Latermanov drevo-red kratko vrsto predstav. Družba šteje 80 oseb; v njej se nahajajo baje umetelniki in umeteljnice prve vrste in odlične specialitete. Konjarna ima 50 konj ter obseza ensemble, svobodne, šolske, vojniške, apartirske, cvetlične, ogajene in lovske konje, mej temi plemenite pasmine in specialitete novošegnega

konjstva, jahalstva in vežbalne umetelnosti sedanje dobe. Posebna specialiteta je najizvežbanejši slon, ki se nahaja na svetu. Balet je sestavljen iz 20 dam, dalje solo-plesalk in baletnih mojstrinj. Koncertno in spremljevalno godbo oskrbuje domač orkester (godba na lok), ki šteje 14 glasbarjev. V Gradci je ta družba priredila 91 predstav.

— (Otvoritev Radeškega mostu čez Savo.) Gromenje topičev in na stotine broječa množica ljudstva, ki se je zbrala včeraj zjutraj na kranjski in na štajerski strani novega železnega mostu pri Radečah, sta oznanjevala, da se je vršila izredna slavnost. Odprlo se je novo prometno sredstvo, krasni železni most se je blagoslovil in potem izročil javnemu prometu. Že v predvečer je bil prijazni trg Radeški nakičen z narodnimi in cesarskimi zastavami, da dostojno vzprejme številne in odlične goste, ki so prihitali k otvoritvi. Ko je nastal mrak, je bil trg sijajno razsvetljen, most pa se je kazal v bengalični luči. Otvoritvena slavnost se je vršila včeraj zjutraj ob 10. uri ob navzočnosti gg. dež. predsednika barona Heina, dež. glavarja O. Detela, dež. odbornikov ces. svetnika Murnika, dr. Papeža in dr. Vošnjaka, voditelja okrajnega glavarstva v Krškem barona Schöubergerja, viteza N. Gutmansthal, drž. posl. Povšeta, dež. posl. Svetca in Žitnika, trg. zbornice predsednika Perdana, dež. inženerja Hraskega, voditelja zgradbe, župana Radeškega Rižnarja, načelnika odseka za zgradbo mostu Schreyerja in članov odseka, raznih deputacij iz sosednih krajev kranjskih in štajerskih in velike množice naroda z obeh strani Save. Tudi most je bil slavnostno nakičen z narodnimi in cesarskimi zastavami, red pa so vzdrževali gasilci iz Radeč in okolice. Cerkveno blagoslovljenje je opravil Radeški župnik g. Zagorjan. Ko je minula ceremonija, spregovoril je prvi dež. glavar g. Detela zahvalivši se vsem došlim dostojanstvenikom. Poudarjal je veliko važnost novega mostu za olajšanje prometa ter se hvaležno spominjal milostivega vladarja, čegar ime sme novi most imeti. Zedinjena podpora vlade, Radeške občine in odseka za zgradbo mosta je omogočila dež. odboru, da je častno dovršil težavno delo po načrtih dež. inženerja g. Hraskega. Govornik je dostavil potem nekaj nemških besed in končal s trikratnim Slava, klicem cesarju. Navdušeni Sava klici so odmevali godba pa je zaigrala cesarsko himno. Deželni predsednik baron Hein je pričel svoj govor slovenski, poudarjajoč, da je vlada rada pripomogla k zgradbi dvema deželama služočega mostu, potem je nadaljeval nemški in zaključil svoj govor zopet slovenski izročujoč novi most javnemu prometu. Vsi slavnostni gostje so šli mej pokanjem topičev čez most, pevsko društvo „Slavec“ pa je pelo slavnosti primeren zbor. Župan G. Rižnar je še zaklical Slava cesarju, kateremu klicu se je odzvala vsa množica. Po slavnostni sv. maši je bil banket v gradu g. viteza Gutmansthal. Slavnost se je zaključila z ljudsko veselico, pri kateri sta sodelovala pevsko društvo „Slavec“ iz Ljubljane in godba. Še le pozno razšla se je vesela množica.

— (Novi mostovi v Škofjeloškem okraju.) Most, ki bode vezal z mestom Puštal, Sorico in Gorici, bode skoro gotov. V kratkem se bode ta prenovila most, ki vodi v Bodovlje in oni, ki pelje poleg Kremerjeve tovarne čez Sorico. Poslednji se bode morda napravil iz železa.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Radovljici) priredi v nedeljo dné 2. septembra 1894 ob polu 4. uri popoldne na glavnem trgu Radovljiškem tombolo. Začetek tombole ob polu 4. uri, potem prosta zabava in ples v restavraciji gosp. Klinarjeve. Blagovoljno podarjene dobitke za tombolo sprejema blagajnik g. Franjo Mulej. Čisti dohodek je namenjen v korist gasilnega društva za napravo potrebnega orodja.

— (Za rešitev življenja) je priznala deželna vlada kranjska Franu Lukšiču iz Drske zakonito talijo v znesku 26 gl. 25 kr., ker je rešil iz vođe štiriletnega sina sedlarja Frana Gorenc.

— (Zdravstvene razmere v Celji.) Dobili smo naslednji dopis: „Ozira se na § 19. tisk. zak. se zahteva, da sprejmete v Vaš čast. list sledeči popravek: V št. 190. „Slovenskega Naroda“ od 21. avgusta t. l. se je trdilo, da sta škrlatica in davica v Celji epidemični in da se zapovedano desinficiranje baje ne izvršuje. Te trditve so popolnoma neresnične, ker se je v teku tega leta v Celji le eden slučaj škrlatice pripetil in ker so bili v zadnjih štirih mesecih počez le štiri slučajji davice.

Mestni urad Celje dné 23. avgusta 1894. Župan Stiger.“

— („Savinjska podružnica Slov. planinskega društva“) naznanja, da se pri njej dobé fotografije „Slovesni sprejem „Slov. planinskega društva“ v Lučah“ in „Slovesna otvoritev Kocbekove koč“ na Moliški planini“. Vsaka slika je velika 12 × 17 cm in stane komad 70 kr., a pošto 5 kr. več. Kdor si je želi kupiti, naj naznani oziroma denar pošlje podružničnemu načelniku g. Fr. Kocbeku, nadučitelju v Gornjem gradu.

— (Bralno društvo v Sevnici ob Savi) priredi v nedeljo dné 2. septembra 1894 v prostorih g. Simončiča občni zbor in koncert, pri katerem sodelujejo iz prijaznosti Ljubljanski učiteljski in pod vodstvom učitelja gosp. Ant. Aparnika. Vzporod koncertu je srečno izbran in jako mnogovrsten. Po koncertu bo prosta zabava. Začetek ob 4. uri popoldne. — Vstopnina 25 kr. Koncert se priredi na korist društvu. — Ob enem se bode pobirala udnina.

— (Tržaška posojilnica in hranilnica) ima odslej uradne ure vsak dan tudi popoldne od 3.—5. ure, izvzemši nedelje in praznike. Delokrog in promet tega narodnega zavoda se širi od dne do dne in je vodstvo s popoldanskimi uradnimi urami ustreglo željam občinstva.

— (Rumunski vojni ladiji,) ki sta bili nekaj dni v Trstu, sta odpluli v soboto večer proti Pulju, odkoder se odpeljeta naprej v Reko.

— („Posojilnica in hranilnica“ v Kopru) se je preselila v ulico „Porta S. Pietro“ hiša Baldassi št. 609, blizu kapucinske cerkve.

— (Za „Starčevičev dom“ v Zagrebu) se je za dan 15 t. m. nabrala še večja vsota, nego se je prvotno poročalo. Kakor javlja „Hrvatska“ je dozdaj nabranih bilo v proslavo tega dne 12 400 kron. Iz nekaterih krajev pa doneski še niso prispeli.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Gonja proti cesarski himni.) Kakor vsako leto, so se tudi letos godile na Ogerskem razne demonstracije proti cesarski himni povodom cesarjevega rojstvenega dneva. V Šofoku ob Blatnem jezeru so madjarski prebivalci in gostje vpili „Abzug“, ko je kopališka godba svirala cesarsko pesem. Na Sedmograškem se je baje celo popolnoma prepovedalo peti cesarsko himno!

* (Posledice obsodbe.) V omladinski pravdi na dveletno ječo obsojeni odvetniški koncipient in rezervni častnik dr. Aleksander Rašin je bil degradovan in kot prost infanterist uvrščen v 18. pešpolk.

* (Slavnost blagoslovljenja zastave brez — zastave.) V Perjamošu, malem mestu Torontalske županije je hotelo pred nekaterimi dnevi blagosloviti tamošnje obrtno društvo svojo zastavo. Vse je bilo že zbrano v cerkvi, gostov iz vseh krajev obilo, le zastava še ni došla iz Baidimpešte, kjer je bila naročena. Perjamošci pa so si pomagali in slavnost se je vršila — brez zastave.

* (Marmornat pasji hlev.) Oče znanega milijonarja in glasbenega skladatelja barona Fraa-chetti-ja je dal zgraditi v svoji palači v Benetkah pasji hlev, ki je ves iz mramorja. Na plafonu je krasna mozaik podoba „Dijanin lov“. Posode, iz katerih jedo in pijo psi, so baje srebrne. Hlev je električno razsvetljen. Tako „pasje življenje“ bi si pač želel marsikateri človeški trpin.

* (Najvišji hotel.) Na vrhu gore Grifati v Piemontu, visokem 4560 metrov, je odprl italijanski planinski klub hotel „Pri kraljici Margeriti“. V hotelu je tudi znanstveni observatorij.

Književnost.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ima v št. 16 naslednjo vsebino: Šesti glavni zbor „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“; — Slovniška teorija Kernova; — Prirodopisni pouk v jednorazrednicah; — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Natečaji.

— „Vesna“. Ta čedalje lepše razvijajoči se list prinaša v 8. številki Dobroslavovo pesem „Domovini“, zanimivi začetek povesti Frana Ribiča „Stankov roman“, nadaljevanje naj toplejše povzvalne vredne razprave „Nekaj o lepem“ ter mični črtici „Iz naše dobe“ in „Mož trpin“, spisal Isteklosmović, v „Vestniku“ in v „Listku“ pa več zanimivih poročil in novic.

Brzjavke.

Gorica 27. avgusta. Pri današnji volitvi deželnega poslanca za kmetijske občine je bil soglasno izvoljen župnik Grča. Oduševljenje je splošno. Slava zavednim volilcem!

Trst 27. avgusta. Živela naša Ljubljana z jedinoslovenskimi napisi. Za Tržaške radikalce: Nelez, Dolčik, Kravos, Zadnik, Jajčič, Rebek, Godina, Kočevar.

Kranj 26. avgusta. Danes ob 11. uri dopoldne vršila se je izredna svečanostna seja občinskega odbora, v kateri je župan Šavnik polnoštevilno zbranim mestnim odbornikom naznanil veselo in prevažno vest, da je presvetli cesar s stoprav došlo najvišjo naredbo z dne 21. julija 1894. dovolil ustanovitev državne višje v gimnazije v Kranji, zavoda, ki je prevelike važnosti ne le za prihodnost našega mesta, ampak tudi za kulturni napredek naroda slovenskega sploh zlasti na Gorenjskem. Trikratna „Slava“ Njegovemu Velečanstvu zadonela je na te besede po dvorani, in sklenilo se je, Njegovemu Velečanstvu potom c. kr. okrajnega glavarstva sporočiti najudanejšo zahvalo na velikodušnem činu, takoj po seji pa se je podalo občinsko predstojništvo kot deputacija ad hoc k c. kr. okrajnemu glavarju. Občinski odbor podelil je soglasno iz tega povoda častno meščanstvo: g. naučnemu ministru ekselenci Madeyskemu, g. deželnemu predsedniku baronu Hein-u, in ekselenci grofu Hohenwartu, — zahvalo pa je izrekel imenoma možem, ki so si tudi stekli zasluge za ustanovitev tega zavoda. V mestu vlada velika radost, možnarji pokajo, hiše pa so okrašene z nebrojnimi zastavami.

Dunaj 27. avgusta. „Montagsrevue“ javlja, da se še pred otvoritvijo novega zasedanja drž. zbora razglasi imenovanje dvanajstih novih članov gospodske zbornice.

Dunaj 27. avgusta. Trgovinski minister je danes otvoril mejnarodni žitni semenj. Oficijelno se javlja, da je navzočih 1500 udeležnikov, dejanski jih pa še 500 ni, dočim jih je bilo druga leta po 6000. Ogerska, Češka in Nemčija niso zastopane. Wurmband je priporočal, naj se skuša semenj na vsak način vzdržati. Kupčije ni čisto nič, semenj je naredil popoln fiasko.

Lvov 27. avgusta. Za vzprejem cesarja se delajo velikanske priprave. Vseh slavnostij se udeleži tudi ruski vojaški atašé.

Peterburg 27. avgusta. Veliki knez Aleksander Mihajlovič se nastani, vrnivši se z ženitovanjskega potovanja, v Varšavi ter postane guverner ruske Poljske.

Listnica uredništva.

Gosp. dopisnika v Celji, ki nam je sporočil, da sta v Celji davica in škrlatica epidemici, prosimo z ozirom na popravek mestnega urada Celjskega podrobnih podatkov.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

25. avgusta: Janez Koman, kanonik, 74 let, Marije Terezije cesta št. 4.

V deželni bolnici:

23. avgusta: Lorenc Pavčič, delavec, 60 let.

24. avgusta: Jož-f Povše, delavec, 26 let. — Jakob Podkrajšek, kajzar, 80 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. avg.	7. zjutraj	740.7 mm.	14.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	738.7 mm.	28.4° C	brezv.	jasno	
	9. zvečer	738.3 mm.	20.2° C	brezv.	jasno	
26. avg.	7. zjutraj	738.5 mm.	16.0° C	brezv.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	737.5 mm.	31.0° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	739.1 mm.	22.2° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 21.0° in 23.0°, za 3.1° in 5.2° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dne 27. avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	50	15
Avstrijska zlata renta	123	85	65
Avstrijska krona renta 4%	121	95	90
Ogerska zlata renta 4%	1014	—	—
Ogerska krona renta 4%	367	25	35
Kreditne delnice	124	35	97 1/2
London vista	60	12	20
Nemški drž. bankovci za 100 mark	9	89	65
20 mark	44	5	90
Italijanski bankovci	5	90	—
C. kr. cekini	5	90	—

1000 pismenih znank, kakih 160 vrst, 45 kr., 100 raznih prekomorskih 1 gld. 70 kr., 120 boljših evropskih 1 gld. 70 kr. pri G. Zechmeyer, Norimberg. Nakup. Zamena. (927)

Gospod

išče stanovanje z vso oskrbo. Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Dijake

vzame na stanovanje uljudna rodbina blizu gimnazije.

Naslov pove upravnistvu „Slov. Naroda“. (924—1)

Solicitatorja

za odvetniško pisarno vzprejemem z mesecem septembrom t. l. — Ponudbe naj se vpošiljajo na naslov: Dr. Fran Prevco, odvetnik v Kranji. (928—1)

Posestvo

g. Štefanije Ilk v Lescah na Gorenjskem, 1 minuto od kolodvora c. kr. državne železnice oddaljeno, obstoječe iz

jednonadstropne hiše, gospodarskega poslopja, dvorišča in dveh vrtov,

v prav dobrem stanu, proda se vsled dovoljesja c. kr. okrajnega sodišča v Radovljici z dne 8. avgusta 1894, št. 4850, na javni prostovoljni dražbi v Lescah

dne 13. septembra t. l.

dopoludne od 9. do 12. ure in se bo izklicalo za 9000 gld.

Hišno poslopje

v katerem se že od nekdanj nahaža trgovina z mešanim blagom, stoječe v sredi Lesca, v obče priljubljenem letovišču in v najbližji bližini Bleda, ima več stanovanj, zajedno pa tudi za kako trgovino priprave prostore.

Dražbeni pogoji so pri podpisancu na vpogled.

A. Rudesch,

c. kr. notar v Radovljici,

kot sodni komisar.

(926—1)

100 tisoč Goldin-remontoirk

poslali smo do danes, ostane še nekaj naših

američanskih

Goldin-remontoirk samo gld. 3¹/₂

Za te jako natančne, z najfinjšim urnim strojem previde ure garantuemo pismeno 3 leta. Okrov jako eleganten, velekrasen, iz znane američanske Goldin-kovine narejen, ki zmirom kakor pristno zlato izgleda. Cena komadu samo tako dolgo, dokler zaloga traja, 3¹/₂ gld. ali 7 kron.

Originalne Genevske Goldin-remontirke, najboljše kakovosti, v najfinije izdelanem okrovu komad gld. 5.50. Originalne Genevske Savonett Goldin-remontirke, umetno gravirane, gld. 6.50. Goldin-ure za gospe s chatelajn brošem, najnovejše, gld. 8.50. Vsaka urica v usnjatem toku. Pristne Goldin-veržice v najfinjši zlati fagoni. Sportni oklop ali pa fagona à la president gld. 2.40. Naše Goldin-ure, ki so zaradi svoje lepote in natančnosti v rabi pri vseh železnicah, odlikovane so z nebrojnimi priznancami.

Prvi osrednji depot za razpošiljanje ur

RIX

(929—1)

Dunaj, Praterstrasse št. 16, I. nadstr.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Karlova vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. jutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlova vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. jutraj osebni vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne osebni vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Solsthalja, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer osebni vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. jutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 05 min. popoldne " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
Ob 10. uri 10 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. jutraj v Kamnika. (4—193)
Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
Ob 9. uri 55 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Učenec ali praktikant

vešč slovenskega in nemškega jezika, se vzprejme v trgovini z manufakturnim blagom. — Natančneje se izve pri (906—3)

Franu Crobath-u v Kranji.

Išče se

poštna odpraviteljica.

Nastop dne 1. septembra. — Oglase vzprejema

Vinko Černe

(930—1)

v Gorjah pri Bledu.

Cirkus Henry.

Predbežna objava.

Usojam se, čestitemu p. n. občinstvu mesta Ljubljane in okolice javiti, da bodeim

v soboto dne 1. septembra

zjutraj ob polu 8. uri s posebnim vlakom dospel sem s svojo družbo iz Gradca ter v novo zgrajenem, všečno opravljenem cirkusu

ob urodu v Lattermannov drevored priredil kratko vrsto predstav.

Moja, iz 80 oseb

obstoječa družba obseza vse načine, katere času primeren, novodoben cirkus neguje; v družbi se nahajajo umetelniki in umetelnice prve vrste in od čne specialitete.

Konjarna moja ima 50 konj

ter obseza ensemble, svobodne, šolske, vojniške, apertirske, ovetlične, ognjene in lovske konje, mej temi plemenite pasmine in specialitete novošegnega konjstva, jahalstva in vežbalne umetelnosti sedanje dobe.

Kot posebno specialiteto posedujem

najizvežbanejšega slona ki se nahaja na svetu.

Balet sestoji iz 20 dam

dalje solo-plesalk in baletnih mojstrinj.

Koncertno in spremljevalno godbo oskrbuje moj dobro popolnjeni domači orkester (godba na lok), ki šteje 14 glasbarjev.

Ker sem prvokrat s svojo družbo v Ljubljani, nadejam se torej, da si bodeim z dobro izbranim vzporedom, ugnajajoč vsakemu ukusu, pridobil naklonjenost p. n. občinstva v oni meri, kakor povsodi, kjer mi je bila čast nastopiti. Bivanje moje po tri sezone na Dunaji, v Pragi in v Gradci, kjer bivanje moje v petek dne 31. t. m. **završim z 91. predstavo**, je zadostno poročstvo za kakovost mojega zavoda.

Vse nadrobneje obvestili bodo prihodnji lepak in obvestila v listih.

Odličnim spoštovanjem

HENRY

ravnatelj in imejitelj cirkusa.

OPOMBA: Kakešnakoli pojasnita daje prvi moj poslovodja in zastopnik gospod Negri v hotelu „Pri Maličih“ od 8. do 5. ure popoldne. (925)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.